

la Senyera

CIUTADANIA - ESPORT - JOVENTUT - NOTICIES

Dels articles son responsables llurs autors. No es retornen els originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
CARRER D'ALLADA, 34

Número solt: 15 cèntims
Anuncis i comunicats segons tarifa

Temeritats

Tot i que la cosa està que bufa, d'amagatots i quan ningú no ho sent, hi ha ciutadans que parlen de les possibilitats d'una tornada d'En Macià. Encara que l'endemà que el van haver acompanyat a la frontera, ja hi va haver diaris que ho van dir, amb motiu de les darres detencions, la cosa s'havia refredat molt. Ara, però, que hi torna a haver una miqueta de calma, se'n torna a parlar.

I hi ha qui assegura que aquesta vegada l'Avi no vindrà a Barcelona, sinó que se n'anirà de dret cap a les Borges, a començar-se a treballar el districte, tota vegada que segons el general Berenguer les eleccions les faran un dia d'aquests... o dels altres.

Esgarrifa de pensar, només, el que succeiria si l'Avi comparegués un bon dia a les Borges. Quantes autoritats hi hauria que farien "parte de baja" i que no es veurien en cor d'afrontar la situació? Quins municipals es prestarien per anar a casa d'En Macià a detenir-lo?

Val més que no en parlem, perquè si aquestes ratlles les llegia l'alcalde de les Borges, passaria molt mala nit, i tindria pesadilles. I l'endemà seria capaç d'estar malalt de debò.

Les nostres enquestes

Què penseu de la joventut palamosina?

Opinions recollides de palamosins forans

Mentre aquell casino continui ostentant el nom de "El Puerto" i les llistes de "Palestra" no siguin ben nombroses, pensaré que aquesta joventut no és pas ben bé com cal. — R. SITJA

***

Què — què penso de la joventut palamosina?
No em feu respondre. Pobre Palamós!
Però... qui sap!
Esperem...

W. DAEMAU

La conceptúo inconscient i momentàniament impulsiva. — O. RUENSA

***

Penso de l'aspecte palamosí de la classe de joventut a la qual pertanyo, que vol fer moltes coses que no pertocuen a la seva edat ni a la seva butxaca i que, per tant, no fa més que ridícols. — A. DEVALL

***

La joventut palamosina és molt complexa. Jo la parteixo en tres: la netament obrera; la de classe mitja i l'aristocràtica. A qual joventut vos referiu?

No obstant, per mi, de totes tres, amb ben comptades excepcions, no n'hi ha cap que serveixi. L'una per poca cultura, sense freturança de millorar-la; l'altra, considera tenir-ne prou i defuig la primera; i la restant, es creu superior en tots els ordres per isolar-se completament.

Tot plegat, res aprofitable; una passivitat aclaparadora. Jo crec que aquesta joventut es produeix segons l'ambient en què viu.

F. JUANALS GISPERT

***

Joventut de Palamós, pantalons blancs, colls planxats, vestits que pengen (causa de la falta de roba a la part superior), olis i essències, puntes i riçats, joventut que va al ball i no balla lo que toquen (perquè?), que va al cinema i no veu lo que fan (perquè?), que quan toca el piano l'acompanyen amb peus i mans, que quan passegen mai ho fan sols, que només saben xistos d'aquells del «Patufet» (tant ignoscents com ells).

Trajos de bany, camins de fonts per brenar, novel·les cinematogràfiques i d'altres que no ho són; foment de bars amb radio i pianola, sport de tota mena, una mica burleta quan són uns quants, que dominen l'art de la bona parla per enlairar o abaixar els defectes i qualitats de qualsevol, que llegeixen el diari per saber on és la propera Festa Major...

D'això s'en diu una joventut! Jo els admiro! Ja vindrà el dia que s'haurà de pensar una mica! Ara són joves. Visca l'alegria! — ENRIC C.

* * *

Fa dues setmanes exposavem en aquestes mateixes columnes unes orientacions respecte a la joventut d'aquesta vila. Avui acabarem el nostre article definint uns punts de remarcable interès.

(Continuació)

La fal·lera de sempre han estat el cinema i el ball. Però, arreu sembla que s'hi vagi per sistema. Tot el jovent, davant d'un astre cinematogràfic, voldria tenir el gest elegant d'ell o ella, les bones maneres o altres detalls; particularitats que sols poden obtenir-se practicant-les i, la pràctica, és el teatre. Pel que relatent més amunt, ja veiem que aquest no passa gaire més d'ésser un espectacle. En el cinema, són comptats els que profunditzen i critiquen el cas exposat en els arguments que, de tant en quant, valen la pena. Per haver vingut després, es diu que el cinema és el renovador del teatre, i se li poden reconèixer els mateixos fins; però l'excusa de no considerar-lo igual és perquè és mut. Quan el sonor estarà popularitzat, què diran?

En el ball mateix, la música, que deixem anotat sembla és la única que plau, ha d'ésser interpretada pels moviments del cos que li segueixen el ritme. A tothom agrada el ball, però ningú balla, o sigui, que ningú l'interpreta. Es balla perquè si i la música no es segueix; i per a seguir la música no cal pas ésser un mestre de ball; amb quelcom d'aquell sentit artístic que déiem, n'hi ha prou. A més, aquest sentit tothom el té, més o menys desenrotllat, i seguir la música, marcant bé el ritme que porta, no és pas cosa difícil. Sols precisa desvetllar aquest sentit.

En les tasques literàries, la joventut palamosina no ha donat tampoc el rendiment que calia esperar-ne, amb més motiu durant aquest temps de restricció que hem al·ludit. Les excepcions hi són comptades i en les publicacions comarcals no hem deixat de veure-hi sempre els mateixos noms. El fet aquest és ben estrany, pèr quant la joventut hem pogut comprovar que llegeix; doncs no hem vist mai escrita una ampliació o un judici de ço que ha llegit, per esmentar un tema fàcil i no haver d'inventar-lo. En aquest cas les excuses hi són variades: una, que no saben expressar-se. No l'admetem. L'escriure es perfecciona amb la freqüència i, quan s'intenta una vegada, repassant i modificant, ve que s'arriba a un treball quelcom acurat i digne de presentar-se a tot arreu. Lo que manca és voluntat per a la primera vegada. Altra excusa: que el català no

saben escriure'l. Tampoc l'admetem, per quant, al pronunciar qualsevol paraula, bé sabem les lletres que la componen i que motiven el só que li donem; doncs és cosa d'un mateix el fer-ho. A més, això no té importància, malgrat — com sens dubte hi seran — hi hagi errades ortogràfiques, des del moment que cada publicació té el seu corrector, i en les comarcals el director mateix, que curarà d'adaptar a les normes els escrits que accepta per a publicar. I altra excusa, que enclou les dues anteriors, és: que no es té temps. Que no es té temps? Vana il·lusió! Que en una Vila reduïda i tranquil·la no es tingui temps! Com s'arranjarien aquests senyors traslladats a Barcelona? Potser creuen que aquí els dies són més llargs que en els altres llocs. No en parlem més perquè riuriem.

I ara que hem arribat en aquest punt, concretarem la definició que ens demana l'enquesta. Al nostre judici, el jovent palamosí, fins ara, no ha passat d'ésser un senzill matador de temps. No l'han volgut aprofitar. Naturalment, fem les excepcions de rigor que, fa pena dir-ho, en sis anys llargs, han estat poques. Aprofitant el temps, és quan tot lo que hem esmentat i lo que pot besllumar-se, o sigui *el que no es fa, podria fer-se* i arribaria a ésser una realitat. Sense activitat no es fa res ni es va enlloc. Doncs, treieu-vos la passivitat del damunt. Cal actuar.

Per les respostes que ens han precedit, complimentant l'enquesta, hem vist que en el jovent palamosí s'hi posen les més falagueres esperances pel pervindre. Nosaltres també les hi posem. Hi correspondrà? Ell té la paraula. Noves entitats s'han creat i d'altres s'en crearan. Cal que el jovent organitzi la seva actuació i doni desinteressadament el seu apoi a les que omplenin el seu sentir. Que no es plegui de braços; el bé col·lectiu ha d'ésser també una de les seves fites, junt amb el bé individual. Esperem que el jovent palamosí *sabrà fer-ho i ho farà*. El temps, jutge suprem, ha de confirmar-ho.

JOSEP MUNDET I PERPINYÀ

Barcelona

“La ciència us ha dit que Roma es va perdre en la sorra del circ; però vosaltres no voleu escoltar, ni aprendre, i més estúpids que els romans, que almenys tenien gratuïta l'entrada al circ, vosaltres pagueu encara per la vostra degradació quantitats que serien suficients a emancipar-vos” — NICOLAU

DE LA INTIMITAT

UNA BROMA

En Juli, era un senyor d'aquests nou rics, que solem veure una vegada cada estiu per la població. Era un home petit i grassó, cara de tomàquet, d'ulls petits, color de seva cuita i enclotats; el seu nas, de regular dimensió, acabava punxagut i queicom arremangat sobre mateix d'una boca petita i de llavi molsut. La seva veu — contra el que hom s'imaginava — era aflautada, de tiple de sarçuela. Vestia bones teles, però a la llengua s'entreveia, que de la senyoria que estil·lava, hi havia quelcom d'emmanllevat.

El seu treball consistia en ben poca cosa. Com un autòmata, cada jorn feia el mateix. Dormia de dotze a dotze; dinava i en havent dinat al cafè; del cafè a pescar, de pescar a sopar, de sopar, altra volta al cafè. Aquesta vegada, però, hi perdía més temps. A les nou ja hi era, prenia un mig cafè d'aquells de vint cèntims i a badoquejar s'ha dit rera els qui féssin una «manilla» o un «canari». Sempre preferia aquests últims, sobretot si era crescut.

No creieu, però, que estigués badant llarga estona. Encara no feia uns minuts que mirava, que ja el sentieu esbufegar i quedava profundament adormit; les cames estirades, l'espatlla apretada a la cadira i els braços penjim, peñam. Moltes nits, a no ser pel conserge que'l despertava, hauria mancat al seu matemàtic retirar-se a les dotze.

Però, heus ací, que una nit que el joc de «canari» s'allargà més que de costum, — i ell seguia roncant com si res — un dels jugadors proposà fer-li una brometa d'aquelles de pronòstic. Ja no cal dir que els altres es prestaren a seguir-la, amatents. I ja està dit, ja està fet! Aviat es posaren d'acord. El conserge, cuità de tancar totes les finestres i apagar les llums. Ja tot tenebres, els jugadors s'ho agafaren pel seu compte, i cuidant d'alçar força la veu perquè el dormilega es despertés, començaren a cridar:

— Fallo... Arrastro... Refalla tú!

Aquestes paraules i altres d'adequades al joc, es deixaren sentir mantes vegades, fins que lograren es desvetllés; i això lograt, fillets de Déu, quina escena! Al sentir que seguien jugant i no poder veure'ls, s'aixecà violentament, llençà la cadira enrera i posant-se les mans a la vista, començà a xisclar, tot i fent unes gestes estranyes.

— Ai! Déu meu, no hi veig! M'he quedat orb! Com ho faré ara, pobre de mi!.. Ai!.. Ai!.. Ai!..
— I plorava a llàgrima viva, posant una cara tràgicament còmica, bo i anant d'un costat a

l'altre, fins que topà amb la cadira que ell mateix havia tirat, caiguent quan llarg era.

Aquells ai!... ai!... ai!.. tant aguts degueren trencar el cor del conserge per quant obtà per recomanar-li que no obrís els ulls, que li posaria un líquid meravellós que tenia.

Agafà de sobre una taula, una ampolla d'aigua clara, d'aigua de l'aixeta i, mollant un mocador l'expremé sobre les parpelles d'en Juli a l'ensem que donava mitja volta a l'interruptor de la llum...

Després li digué que ja estava curat. I en efecte, a l'obrir els ulls, pogué veure perfectament a tots qui l'envoltaven; i si no l'aguanten, salta sobre el conserge i li fa una seguida de petons. No veié, però, la mitja rialla que feien tots. Quiscun l'hi aconsellà que li venia de tant dormir. I s'ho cregué...

* * *

Des d'aquell dia, any per any, ens visita. Ja no s'adorm al cafè. Es retira a les dotze i es lleva de bon matí. I, sobretot a l'hora del cafè, per agraïment al conserge, pren cafè de trenta i dona propina...

Oh!... miracle de l'aigua clara!...

JO

Noticiari

— Dies enrera, en el quilòmetre 10 de la carretera de Sant Feliu a Palamós, volcà la camioneta número 3526 de la matrícula de Girona, la qual era conduïda pel seu propietari Sr. Pere Taberner. Un acompanyant, Francesc Campà, va resultar ferit d'alguna consideració.

— Sabem que ve donant una "tournee" per diferents ciutats i viles de la nostra comarca, una companyia de sarçuela que dirigeix el seu primer actor Anfòs Hernández i de la que forma part la primera tiple cantant Sra. Camacho, d'agradosa memòria per al públic palamosí. Esperem veure actuar també a Palamós l'esmentada companyia.

— El moviment demogràfic local hagut durant el passat mes d'Octubre fou així: Naixements, 10, Matrimonis, 3. Defuncions, 3.

— Allò de "Palestra", reunions, manifestos i bones intencions, garebé ens va semblant que sigui un "bulo" formidable. Tal és la passivitat i silenci que notem al seu entorn.

— Divendres passat s'inaugurà amb gran lluïment i fort èxit el nou local de l'entitat palamosina "Centre Econòmic". La millor disposició i bon gust que presideix garebé tota l'organització interior, fou a tothom plaenta, i fa

esperar que l'antiga societat veurà encara dies d'insuperable prosperitat.

— A L'OPINIÓ: Ens hem enterat que s'està portant a cap una campanya insidiosa contra el nostre setmanari.

Cridem l'atenció d'aquelles persones de bona fé i a totes les que comparteixin el nostre ideari de cultura i llibertat, no es deixin coaccionar per aquesta mena de propaganda. (?)

— Sessió de la Comissió Municipal Permanent corresponent al dia 28 d'Octubre.

S'aprova el Balanç setmanal.

Ingressos 2259'45 ptes. Despeses 3392'30 pts
Resten en caixa 50882'76 pessetes. Comptes per 1079'10 pessetes.

S'acorda: Satisfereix en concepte d'imprevistos 819'88 ptes. que havien deixat de consignar-se pel «cupo» de l'Institut d'Higiene de la Diputació. Facultar al senyor Alcalde per a signar en representació de l'Ajuntament els documents d'adquisició dels solars en que seran emplaçades les Escoles Municipals, determinant a més, que el preu dels terrenys de Josefa Margarit sigui de 9000 ptes.; els de N'Enric del Campo 2640 i els de Na Rosa Reig de 1000 ptes. Encarregar al paleta Alexandre Vila la construcció d'aceres i bordons del Carrer Major; al fuster Juli Mir la d'una coberta per l'Escorxador Municipal per valor de 698'90 pts. Fer públic que el trasllat de les despulles al cementiri nou podrà fer-se fins el 23 de gener i que les despeses per al dit trasllat motivades, per ço que fa respecte a l'Ajuntament seran de 5 ptes. per apertura i tancament de nínxols. Instal·lar dos posts d'alluminat públic a la platja, al lloc anomenat «Plaça dels Pescadors» per a facilitar el treball dels mariners. Aprovar l'instància d'en Salvador Mallol en la qual sol·licitava la devolució de l'arbitri que satisfà en concepte d'escorxador i revisió de carns.

Espectacles

L'Econòmic Cine presentà aquests dies uns excel·lents programes: divendres i dissabte admirà el públic la magnífica pel·lícula «Los vencedores del fuego»; assumpte molt americà, però presentat amb la perfecció i realisme amb que ens té acostumats els ianquis. Charles Ray, secundat per May Mc. Avoy; té un rol excel·lent. Una sola cosa no ens ha agradat i és aquesta mania de posar escenes en *technicolor*, quant aquest procediment està encara tan lluny de la perfecció

Es donà també la humorística comèdia de Monty Banks «Suerte que tiene uno», amb bons i originals *trucos*, molt divertida.

Ahir veiérem «El diamante del Zar», pel·lícula europea molt ben realitzada, però amb un argument molt fluixet. Els artistes tenen bon treball: Iván Petrowick, Vivian Gibson, Hans Junkerman, etc. Es presentada amb luxe

i gust artístic, però el final barroer i precipitat malogra la producció. Amb tot i això és una pel·lícula de qualitat i satisfà a la concurrència.

Com a complement, una cinta de Karl Dane i G. K. Arthur: «El hermano Slim», que són de les que agraden a tot-hom. Una hora de riure continuat és el millor elogi que se li pot fer.

Al Saló Carme no presentà res de nou. «Mamá déjame amar», per Madge Bellamy i Barry Norton i «Nobleza pecadora», per Nancy Carroll, Lawrence Gray i Josephine Dunn, fou el programa dels dies 30 i 1.er «La Midinette Neoyorkina», per Alice White i Donald Reed i «Aguas de tormenta» per Malcom Mac Gregor i Eve Southern, el d'ahir. Quatre pel·lícules sense pretensions, que no arriben a satisfer els desitjos del públic de veure millor, doncs després del vulgaríssim acabament no pot amagar un gest de indiferència i de tedi davant la mediocritat d'assumptes, d'artistes, i de tot.

Esports

La segona jornada del Campionat El Palamós i la U. E. de Figueres empaten a un gol.

A l'hora de començar l'encontre el camp oferia un aspecte animadíssim. Arbitrà el col·legiat Sr. Armengol.

El primer temps ha sigut del complet domini local estacionant-se el joc contínuament als dominis de Buí. Fruint d'aquests persistents atacs fou el gol que obtingueren els locals als 8 minuts, per mediació de Rosalenc recollint un *pase* precís de Napoleó. El punt és ovacionat.

A la represa els figuerencs surten disposats a reeixir i el joc s'anivella, tinguent que intervenir algunes vegades Torrent.

Els palamosins sembla no els preocupa millorar el marcador i fer-se així una victòria més sòlida, puix que als pocs moments avants de definir-se l'encontre el Figueres aconseguí nivellar el resultat marcant el seu gol Gimbernat, encara que no pas amb esplèndida forma.

Després d'aquests partits la puntuació queda establert així:

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	Punts
La Bisbal	2	1	1	0	3	1	3
Palamós	2	1	1	0	9	3	3
Figueres	2	1	1	0	6	1	3
La Escala	2	1	0	1	4	4	2
Olot	2	1	0	1	5	3	2
Cassà	2	1	0	1	4	7	2
Montgrí	2	0	1	1	1	6	1
Farnés	2	0	0	2	3	10	0

KIK

Carta oberta

Ens plau reproduir textualment la següent lletra:

Palamós 30 Octubre 1930.

Sr. Director de "LA SENYERA"
Presente

Muy Sr. mio: En el número 6 de su periódico, correspondiente a 27 de octubre, aparece una información que se refiere a esta Escuela Graduada y que me obliga a llamar la atención de V. respecto de los siguientes extremos:

1.º - La Escuela Nacional como organismo de un "Estado Católico" debe desenvolverse dentro de la Religión Católica.

2.º - La actividad religiosa de la Escuela no depende de la voluntad de los Maestros, sino que está regulada por el Reglamento de 1838 y por la Ley de 1857 y disposiciones complementarias.

3.º - Una Real Orden de 1912 faculta a los padres a pedir por escrito a la Dirección de la Escuela que sus hijos sean eximidos de aprender la Doctrina Cristiana y de toda práctica Religiosa, pero, no se puede achacar a la Escuela de que los padres no hagan uso de tal derecho.

Ruego se dignen V. publicar esta rectificación en su periódico y queda de V. afmo. s.s. q. e. s. m.

El Director de la Escuela,

Rafael Campeny Barceló

TARDOR

Fret. Cel carregat de núvols grisos.
Tramuntana que udola. Arreu tristor.
La plana ja ha perdut els seus encisos
i el fred coll-torça ja més d'una flor.

Cau una pluja quieta, silenciosa
donant a la planúria un caire trist.
Un cementiri, i a l'ombra misteriosa
dels xiprers, la imatge d'un Sant Crist.

A dins una velleta, amb rostre de sofrir.
Els ulls plorosos, el pas com vacil·lant,
allà prega dolçament; el cor es sent glatir
i de llàgrimes ardents la terra va mullant...

La vella s'allunya. Com tinguent un oblid
retorna vers la tomba, en ella mig s'ageu
i ofegant el dolor a dintre del seu pit,
besa la freda llosa, tot dient: Adeu fill meu!..

ALBERT BATLLEM

Palamós, Novembre.

Primer Concurs de Bellesa Palamosí

Madalena París...

Res d'estocaments ni de pintures; de maquillatge falsificador de beutats artificioses... La gràcia, la senzillesa triomfen plenament...

Voldriem fer un poema per lloar com es mereixen les gràcies encisadores de les nostres damiselles, d'aquelles damiselles que desconeixen el que és orgull i vanitat. Ho guardarem per el pròxim número que tenim en preparació una escaient poesia dedicatòria.

Després de fer la deguda tria dels vots rebuts ens plau donar explícitament el resultat del Concurs.

MISS PALAMÓS

Damisel·la Senyoreta MADALENA PARIS,
(47 vots)

CORT D'HONOR

Damisel·la Sta. Joana Rotllán, (21 vots).
Damisel·la Sta. Justa Quintana, (21 vots).
Damisel·la Srta. Marina Bonhome, (15 vots).

També hem rebut les següents proposicions per ésser elegides, amb menys de 10 vots:

DAMISEL·LAS: Carme Mestres, Dolors Caparrós, Magda Forgas, Mercè Colom, Maria Fauselles, Maria Gironella, Margarita Farreras, Maria Lumbreras, Teresa Castellví, Marina Pascual i Catalina Gafarot:

JOVENTUT DE PALAMOSÍ!

Ja tenim Regina de la Bellesa! Tot hom a rebre l'homenatge de llur admiració per la nena més mereixedora d'ostentar aquest títol!

Amb Miss Madalena tindrem tres regines en una sola: *Miss Palamós*, *Miss València* i *Miss París*.

Visca Miss !!! Palamós!!!

* * *

Per tal de poguer detallar com es mereix el Concurs de Bellesa no podem, aquesta setmana, publicar l'acostumada «secció de trapaceries recollides al nostre correu». Ho guardarem per el pròxim número, tot hi esperant que els nostres llegidors i llegidores sabran dissimular.

IMPRESA GRASSOT - LONDRES, 46-48 - PALAMOS

Enric VINCKE

Palamós

Mangueres i Tubs Metàl·lics flexibles

Per a conducció de Aigua, Olis d'oliva i demés olis vegetals. Vins Alcohols, Quitrà, Vapor, Gas. Olis minerals, Bencina, Petroli, Sorra Matèries grasses, Aire comprimit, Cables elèctrics, Ejes flexibles i tota mena de líquids a pressió o sense.

Aplicacions de l'Automòvil

(Carburador, escape, conta-kilòmetres grassa a pressió, etc.)

Mines - Ferrocarrils - Aviació i per a tota mena d'indústries.

Accessoris per a empalmar

MODERNA ESCOLA DE PIANO

Professor: R. CASAS

Lliçons particulars i a domicili

PALAMÓS

Bar-Restaurant SAN PACHO

PALAMÓS

AL COSTAT L'ESTACIÓ

Obert dia i nit. Habitacions amb aigua corrent

Cuina selecta. Especialitat amb els gelats.

Propietari: M. PUJOL Telèfon 26

Empordanesos!

“La Rambla de Catalunya”

(ESPORT I CIUTADANIA).

Llegiu tots els Dimarts

El millor setmanari català.

URALITA

Agència amb dipòsit:

Joan SALA Carrer del Port, 1 i 3 - Palamós

EL MILLOR MATERIAL
PER A COVERTES